

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

29 päivänä heinäkuuta 2024*

Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Eurooppalainen pidätysmääräys – Puitepäätös 2002/584/YOS – Etsittyjen henkilöiden luovuttaminen pidätysmääräyksen antaneille oikeusviranomaisille – Perusoikeuksien kunnioittaminen – Pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion lainkäyttövallan riippumattomuutta koskevat rakenteelliset tai yleiset puutteet – Puutteet, jotka koskevat näytön puuttumista tuomarivalan vannomisesta – Epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kieltäminen – Vankeusolosuhteet pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen arviointi asiasta – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen kieltäytyminen panemasta eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön – Tämän kieltäytymisen vaikutukset toisen jäsenvaltion täytäntöönpanosta vastaavaan oikeusviranomaiseen

Asiassa C-318/24 PPU [Breian]ⁱ,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Curtea de Apel Braşov (Braşovin ylioikeus, Romania) on esittänyt 30.4.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 30.4.2024, saadakseen ennakkoratkaisun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevassa asiassa, jossa pidätysmääräyksen kohteena on

P.P.R.,

jossa asian käsittelyyn osallistuu

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Braşov,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan, presidentti K. Lenaerts, joka hoitaa viidennen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit Z. Csehi, I. Jarukaitis ja D. Gratsias (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: hallintovirkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.6.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: romania.

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa menettelyn minkään osapuolen todellista nimeä.

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- P.P.R., edustajinaan J. Azzopardi, avukat, ja M. Laïchi, avocate,
- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, asiamiehenään M. Voineag,
- Romanian hallitus, asiamiehinään M. Chicu, E. Gane ja A. Rotăreanu,
- Irlanti, asiamiehenään G. Mullan, BL,
- Ranskan hallitus, asiamiehinään R. Bénard ja B. Dourthe,
- Maltan hallitus, asiamiehenään A. Buhagiar,
- Euroopan komissio, asiamiehinään A. Biolan, H. Leupold ja J. Vondung,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.7.2024 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEU 4 artiklan 3 kohdan ja SEU 17 artiklan 1 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 4 artiklan ja 47 artiklan toisen kohdan sekä eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS (EYVL 2002, L 190, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS (EUVL 2009, L 81, s. 24) (jäljempänä puitepäätös 2002/584), 1 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 15 ja 19 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty menettelyssä, joka koskee Curtea de Apel Brașov – Biroul executări penalen (Brașovin ylioikeus – rangaistusten täytäntöönpanosta vastaava yksikkö, Romania) P.P.R:stä antaman eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

- 3 Kansainvälisen rikospoliisijärjestön Interpolin perussäännön, jonka Interpolin yleiskokous hyväksyi 13.6.1956 Wienissä (Itävalta) 25. kokouksessaan ja jota on viimeksi muutettu sen 91. kokouksessa vuonna 2023 (jäljempänä Interpolin perussääntö), 2 artiklan a alakohdassa määrätään, että Interpolin tavoite on muun muassa ”kaikkien rikospoliisiviranomaisten mahdollisimman laajan keskinäisen avunannon varmistaminen ja edistäminen eri maiden lainsäädännön rajoissa ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen hengessä”.
- 4 Interpolin perussäännön 5 artiklassa mainitaan, että Interpolin asiakirjojen valvontatoimisto (CCF) on osa Interpolia.

- 5 Interpolin perussäännön 36 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaan CCF on riippumaton elin, jonka tehtävänä on varmistaa, että Interpolin suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan sovellettavia sääntöjä, ja sen on erityisesti ratkaistava asiaa koskevat valitukset.
- 6 CCF:llä on oma perussääntö, jossa määrätään tarkemmin sen tehtävät ja toimivaltuudet. Kyseisen perussäännön 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla se voi erityisesti määrätä henkilötietojen poistamisesta Interpolin tietojärjestelmästä.

Puitepäättös 2002/584

- 7 Puitepäättöksen 2002/584 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen pidätysmääräyksen määritelmä ja velvollisuus panna se täytäntöön”, säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalaisella pidätysmääräyksellä tarkoitetaan oikeudellista päätöstä, jonka jäsenvaltio on antanut etsityn henkilön kiinni ottamiseksi ja luovuttamiseksi toisen jäsenvaltion toimesta syytetoimenpiteitä tai vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanemista varten.

2. Jäsenvaltiot panevat eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella ja tämän puitepäättöksen määräysten mukaisesti.

3. Tämä puitepäättös ei vaikuta velvoitteeseen kunnioittaa [SEU] 6 artiklassa taattuja perusoikeuksia ja keskeisiä oikeusperiaatteita.”

- 8 Kyseisen puitepäättöksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen pidätysmääräyksen ehdottomat kieltäytymisperusteet”, säädetään seuraavaa:

”Täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomainen, jäljempänä ’täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen’, kieltäytyy panemasta eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön seuraavissa tapauksissa:

- 1) jos eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteena olevasta rikoksesta on annettu yleinen armahdus täytäntöönpanosta vastaavassa jäsenvaltiossa ja tällä valtiolla oli toimivalta nostaa syyte tästä rikoksesta oman rikoslainsäädäntönsä mukaan;
- 2) jos täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen käytettävissä olevien tietojen mukaan jossain jäsenvaltiossa on annettu samasta teosta etsittyä henkilöä koskeva lopullinen tuomio, sillä edellytyksellä, että jos hänet on tuomittu rangaistukseen, hän on suorittanut sen tai suorittaa sitä parhaillaan tai rangaistusta ei voida enää panna täytäntöön tuomion antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan;
- 3) jos henkilöä, jota eurooppalainen pidätysmääräys koskee, ei voida ikänsä takia pitää rikosoikeudellisesti vastuullisena pidätysmääräyksen perusteena olevista teoista täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan.”

9 Kyseisen puitepäätöksen 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen pidätysmääräyksen sisältö ja muoto”, säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä on liitteenä olevan lomakkeen mukaisesti esitettyinä seuraavat tiedot:

- a) etsityn henkilöllisyys ja kansalaisuus;
- b) pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen nimi, osoite, puhelin- ja telekopionumero sekä sähköpostiosoite;
- c) ilmoitus siitä, onko olemassa täytäntöönpanokelpoinen tuomio, pidätysmääräys tai muu vastaava täytäntöönpanokelpoinen oikeudellinen päätös, joka kuuluu 1 ja 2 artiklan soveltamisalaan;
- d) rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu, erityisesti 2 artiklan osalta;
- e) kuvaus olosuhteista, joissa rikos on tehty, mukaan lukien ajankohta, paikka ja se, millä tavoin etsitty henkilö on osallisena rikokseen;
- f) määrätty rangaistus, jos kyseessä on lopullinen tuomio, tai rikoksesta pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion laissa säädetty rangaistusasteikko;
- g) mahdollisuuksien mukaan rikoksen muut seuraukset.

2. Eurooppalainen pidätysmääräys on käännettävä täytäntöönpanojäsenvaltion viralliselle kielelle tai jollekin niistä. Jäsenvaltio voi tätä puitepäätöstä tehtäessä tai myöhemmin ilmoittaa [Euroopan unionin] neuvoston pääsihteeristöön talletettavalla lausumalla, että se hyväksyy käännöksen yhdellä tai useammalla muulla [Euroopan unionin] toimielinten virallisella kielellä.”

10 Kyseisen puitepäätöksen 15 artiklassa, jonka otsikko on ”Luovuttamispäätös”, säädetään seuraavaa:

”1. Täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen tekee päätöksen henkilön luovuttamisesta tässä puitepäätöksessä määritetyissä määrärajoissa ja siinä määritetyin edellytyksin.

2. Jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen katsoo, että pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion toimittamat tiedot eivät riitä, jotta se voisi tehdä päätöksen luovuttamisesta, se pyytää toimittamaan kiireellisesti – – tarvittavat lisätiedot – –

3. Pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen voi milloin tahansa toimittaa kaikki käytökelpoiset lisätiedot täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle.”

11 Puitepäätöksen 2002/584 19 artiklassa, jonka otsikko on ”Henkilön kuuleminen päätöstä odotettaessa”, säädetään seuraavaa:

”1. Etsityn henkilön kuulemisen toimittaa oikeusviranomainen jonkin toisen henkilön avustamana, joka nimetään sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jolla on toimivalta pyynnön esittämiseen.

2. Etsityn henkilön kuuleminen toimitetaan täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja sen edellytykset on määritettävä pidätysmääräyksen antaneen ja täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen keskinäisellä sopimuksella.

3. Toimivaltainen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi antaa jäsenvaltionsa muun oikeusviranomaisen tehtäväksi osallistua etsityn henkilön kuulemiseen, jotta varmistetaan tämän artiklan ja asetettujen ehtojen asianmukainen soveltaminen.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 12 Curtea de Apel Braşov (Braşovin ylioikeus, Romania) antoi 17.12.2020 P.P.R:stä eurooppalaisen pidätysmääräyksen sellaisen vankeusrangaistuksen täytäntöönpanemiseksi, jonka sen rikosasioiden jaosto oli määrännyt hänelle 27.6.2019 annetulla tuomiolla, joka tuli lainvoimaiseksi Înalta Curte de Casaţie şi Justiţiei (ylin tuomioistuin, Romania) rikosasioiden jaoston 17.12.2020 antamalla tuomiolla.
- 13 17.12.2020 annetun lainvoimaisen tuomion seurauksena Curtea de Apel Braşovin rangaistusten täytäntöönpanosta vastaava yksikkö antoi samana päivänä P.P.R:stä eurooppalaisen pidätysmääräyksen hänelle määrätyn rangaistuksen täytäntöönpanemiseksi.
- 14 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamista tiedoista ilmenee, että P.P.R. pidätettiin 28.6.2022 Pariisissa (Ranska) ja että häntä koskeva luovuttamismenettely aloitettiin. Kyseinen menettely tuli päätökseen cour d’appel de Paris’n (Pariisin ylioikeus, Ranska) 29.11.2023 antamalla lainvoimaisella tuomiolla, jolla se kieltäytyi panemasta täytäntöön Romanian viranomaisten P.P.R:stä antamaa eurooppalaista pidätysmääräystä.
- 15 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan cour d’appel de Paris perusti hylkäävän päätöksensä siihen, että oli olemassa vaara siitä, että perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistettua perusoikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu, loukataan. Kyseinen tuomioistuin katsoi yhtäältä, että Romanian lainkäyttövaltaan vaikuttivat rakenteelliset ja yleiset puutteet siltä osin kuin tuomarivalojen vannomisesta laadittujen pöytäkirjojen säilytyspaikka oli epävarma, mikä herätti epäilyksiä kyseisen jäsenvaltion tuomioistuinten säännönmukaisesta kokoonpanosta. Toisaalta tämä rakenteellinen puute oli vaikuttanut rikosoikeudelliseen menettelyyn, joka käytiin P.P.R:ää vastaan Înalta Curte de Casaţie şi Justiţiei, koska kyseistä asiaa käsitelleen kolmen tuomarin kokoonpanosta yhden tuomarin tuomarivalan vannomisesta ei löytynyt pöytäkirjaa ja toinen kyseisen kokoonpanon tuomari oli vannonut virkavalansa syyttäjänä, eikä sovellettavista Romanian oikeuden säännöksistä käy selvästi ilmi, ettei uutta valaa edellytetä tuomariksi nimittämisen yhteydessä.
- 16 Lisäksi cour d’appel de Paris otti myös huomioon CCF:n valitusjaoston 123. istunnossaan, joka pidettiin 30.1.2023–3.2.2023, tekemän päätöksen (CCF/123/R1358.21), jolla tämä määräsi poistamaan Interpolin tietokannasta P.P.R:ää koskevan kansainvälisen etsintäkuulutuksen sillä perusteella, että häntä koskevat tiedot eivät olleet Interpolin henkilötietojen käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisia. Cour d’appel de Paris katsoi, että kyseisen päätöksen perusteella oli vakavia huolia, jotka koskivat poliittisia seikkoja yleisessä asiayhteydessä ja perusoikeuksien periaatteiden noudattamista siinä menettelyssä, jonka kohteena P.P.R. oli Romaniassa.

- 17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa myös, että P.P.R. pidätettiin 29.4.2024 Maltalla hänestä annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla. Samana päivänä täytäntöönpanosta vastaava maltalainen oikeusviranomainen pyysi ennakkoratkaisua pyytäneeltä tuomioistuimelta lisätietoja täsmentäen, että P.P.R. oli vedonnut tämän tuomion 14 kohdassa mainittuun cour d'appel de Paris'n antamaan tuomioon.
- 18 Tässä tilanteessa Curtea de Apel Braşov päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Voidaanko puitepäätöksen 2002/584 15 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen lopullinen ratkaisu, jolla kieltäydytään luovuttamasta etsittyä henkilöä, on oikeusvoimainen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa toisessa täytäntöönpanosta vastaavassa oikeusviranomaisessa, vai siten, että se ei ole esteenä sille, että luovutuspyyntö toistetaan saman eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella, jos edellisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon estäneet tekijät on voitu sivuuttaa tai jos päätös kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei ole ollut unionin oikeuden mukainen, sikäli kuin uuden eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano ei johtaisi puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohdan rikkomiseen ja jos luovutuspyynnön toistaminen olisi oikeasuhtaista puitepäätöksestä 2002/584 31.1.2023 annetussa tuomiossa Puig Gordi ym. (C-158/21, EU:C:2023:57, 141 kohta ja tuomiolauselman 5 kohta) tehdyn tulkinnan mukaisesti?
- 2) Voidaanko puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan kanssa, tulkita siten, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi kieltäytyä rangaistuksen täytäntöönpanoa varten annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, kun ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevan velvollisuuden noudattamisen valvonnassa eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanomenettelyn yhteydessä on todettu oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan vaatimuksen osalta, kun kyseessä on perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa määrätty oikeus laillisesti perustettuun tuomioistuimeen, että tuomion antaneen tuomioistuimen ratkaisukokoonpanon jäsenten tuomarivalan vannomisessa on ilmennyt sääntöjenvastaisuuksia, kun ei epäillä muiden julkisen vallan elinten puuttumista tuomareiden nimittämisperusteisiin?
- 3) Voidaanko puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan kanssa, tulkita siten, että tilanteessa, jossa eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö väittää, että hänen luovuttamisensa pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon johtaisi hänen oikeutensa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin loukkaamiseen, [CCF:n] päätös, joka liittyy suoraan kyseisen henkilön tilanteeseen, ei sinänsä voi oikeuttaa sitä, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen kieltäytyy panemasta täytäntöön kyseistä eurooppalaista pidätysmääräystä? Mutta voiko kyseinen oikeusviranomainen sen sijaan ottaa tällaisen päätöksen huomioon muun näytön rinnalla arvioidakseen, onko tämän jäsenvaltion lainkäyttöjärjestelmän toiminnassa rakenteellisia tai yleisiä puutteita tai sellaisia puutteita, jotka vaikuttavat jonkin sellaisen objektiivisesti yksilöitävissä olevan henkilöryhmän oikeussuojaan, johon kyseinen henkilö väittämänsä mukaan kuuluu?

- 4) Voidaanko puitepäätöstä 2002/584 tulkita siten, että se ei ole esteenä sille, että samaan eurooppalaiseen pidätysmääräykseen, jonka täytäntöönpanosta jäsenvaltion täytäntöönpanosta vastaava tuomioistuin on aikaisemmin kieltäytynyt, perustuva pyyntö luovuttaa etsitty henkilö toistetaan toisen jäsenvaltion toisessa täytäntöönpanosta vastaavassa tuomioistuimessa, jos pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen itse toteaa, että aikaisempi päätös kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei ollut unionin oikeuden mukainen, kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen jo olemassa oleva oikeuskäytäntö, tai vain, koska unionin tuomioistuimelle on esitetty ennakkoratkaisukysymys kyseiseen asiaan sovellettavan unionin oikeuden tulkinnasta?
- 5) Mahdollistavatko puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vastavuoroisen tunnustamisen periaate ja SEU 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu keskinäisen luottamuksen ja vilpittömän yhteistyön periaate sekä tarve varmistaa menettelyyn osallistuvien henkilöiden tehokas oikeussuoja, kun otetaan huomioon myös puitepäätöksen 2002/584 15 ja 19 artikla, sen, että pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion oikeusviranomaiset (kun pidätysmääräyksen antanut tuomioistuinta edustaa suoraan edustaja tai tämän tuomioistuimen pyynnöstä muut oikeusviranomaiset, kuten yhteistuomari, [Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojustin)] kansallinen jäsen tai pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion syyttäjä) voivat suoraan, esittämällä pyyntöjä, tarjoamalla todisteita ja osallistumalla käsittelyyn osallistua eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevaan tuomioistuinmenettelyyn täytäntöönpanosta vastaavassa oikeusviranomaisessa ja hakea muutosta luovuttamisesta kieltäytymistä koskevaan päätökseen sikäli kuin oikeussuojakeinosta säädetään täytäntöönpanosta vastaavan jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä ja niillä edellytyksillä, joita tässä lainsäädännössä muutoksenhakua varten vaaditaan, vastaavuusperiaatteen perusteella ja sitä noudattaen?
- 6) Voidaanko [Euroopan] komission toimivaltaa koskevaa SEU 17 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä puitepäätöksen 2002/584 kanssa, tulkita siten, että komission toimivaltaa edistää unionin yleistä etua tekemällä tähän tarkoitukseen sopivia aloitteita ja sen toimivaltaa huolehtia unionin oikeuden soveltamisen valvonnasta voidaan käyttää eurooppalaisen pidätysmääräyksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa myös eurooppalaisen pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen pyynnöstä, jos tämä katsoo, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen kieltäytyminen panemasta eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön vaarantaisi vakavasti keskinäisen luottamuksen ja vilpittömän yhteistyön periaatteita, jotta komissio voi toteuttaa tarpeellisiksi katsomansa toimenpiteet näiden toimivaltuuksien mukaisesti ja täysin riippumattomasti?”
- 19 Unionin tuomioistuin esitti 16.5.2024 ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle selvityspyynnön, joka koski sen menettelyn luonnetta, jonka yhteydessä tämä oli esittänyt ennakkoratkaisupyynnön, kyseisen menettelyn kohdetta sekä niiden päätösten sisältöä, jotka tuomioistuimen olisi mahdollisesti tehtävä tämän menettelyn päätyttyä. Kyseinen tuomioistuin vastasi tähän pyyntöön 22.5.2024. Vastauksessaan se totesi muun muassa, että toimivaltainen maltalainen tuomioistuin oli 20.5.2024 P.P.R.:ää koskevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaavana oikeusviranomaisena päättänyt olla luovuttamatta P.P.R.:ää Romanian viranomaisille, koska se oli katsonut, että sen käytettävissä olevien Romanian vankeusolosuhteita koskevien tietojen mukaan ei voitu päätellä, että perusoikeuskirjan 4 artiklassa määrätty epäinhimillisen tai halventavan rangaistuksen ja kohtelun kieltoa noudatettaisiin, jos P.P.R. luovutettaisiin Romanian viranomaisille.

- 20 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan täytäntöönpanosta vastaava maltalainen oikeusviranomainen on päätelmänsä tueksi yhtäältä tukeutunut muun muassa Romanian vankilahallinnon internetsivustolla saatavilla oleviin tietoihin ja toisaalta ottanut huomioon sen seikan, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen hyväksyntä Romanian toimivaltaisten viranomaisten vakuutteluille, joiden mukaan P.P.R:ää ei kohdella epäinhimillisesti tai halventavasti vankeusolosuhteidensa vuoksi, oli ilmoitettu ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen maltalaiselle täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle lähettämien tietojen englanninkielisessä käännöksessä sanalla ”approved” eikä sanalla ”endorsed”, joista jälkimmäistä käytettiin 15.10.2019 annetun tuomion Dorobantu (C-128/18, EU:C:2019:857) englanninkielisen version 68 kohdassa.
- 21 Näissä olosuhteissa Curtea de Apel Braşov on esittänyt unionin tuomioistuimelle seitsemännen ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kieltoa koskevan perusoikeuskirjan 4 artiklan kanssa, tulkittava siten, että pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa vallitsevia vankeusolosuhteita tutkittaessa täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei yhtäältä voi kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sellaisten tietojen perusteella, joita ei ole saatettu pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen tietoon ja joiden osalta tällä ei ole ollut mahdollisuutta antaa puitepäätöksen 15 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja lisätietoja, ja että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei toisaalta voi soveltaa perusoikeuskirjassa määrättyä suojelun tasoa korkeampaa tasoa yksilöimättä täsmällisesti, mihin sääntöihin se viittaa erityisesti vankeusolosuhteita koskevien vaatimusten, kuten täsmällisen rangaistuksen täytäntöönpanosuunnitelman laatimisen, määrätyn täytäntöönpanojärjestyksen laatimisen täsmällisten kriteerien sekä erityisen ainutlaatuisesta ja arkaluontoisesta tilanteesta johtuvien syrjimättömyyttä koskevien takeiden antamisen, osalta?”

Kiireellistä ennakkoratkaisumenettelyä koskeva pyyntö

- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on pyytänyt, että ennakkoratkaisupyyntö käsitellään Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 a artiklan ensimmäisessä kohdassa ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa tarkoitettussa kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä.
- 23 Pyyntönsä tueksi se totesi lähinnä, että P.P.R. on tällä hetkellä vapautensa menettäneenä Maltalla Romanian viranomaisten antaman eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevan menettelyn yhteydessä ja että hänen säilössä pitämisen jatkuminen riippuu pääasian menettelyssä annettavasta ratkaisusta, kun otetaan huomioon, että hän on vedonnut täytäntöönpanosta vastaavassa maltalaisessa oikeusviranomaisessa cour d’appel de Paris’n kieltäytymiseen panna täytäntöön Romanian viranomaisten antama eurooppalainen pidätysmääräys.
- 24 Työjärjestyksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ennakkoratkaisupyyntö, jossa esitetään kysymys tai kysymyksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevassa V osastossa tarkoitetuista asioista, voidaan ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen pyynnöstä tai poikkeuksellisesti unionin tuomioistuimen omasta aloitteesta käsitellä tämän työjärjestyksen kolmannessa luvussa, joka sisältää 107–114 artiklan, tarkoitettussa kiireellisessä menettelyssä.

- 25 Ensinnäkin on huomautettava, että ennakkoratkaisupyynnössä pyydetään tulkitsemaan erityisesti puitepäätöstä 2002/584, joka kuuluu EUT-sopimuksen kolmannen osan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevassa V osastossa tarkoitettuihin aloihin. Tämä pyyntö voidaan siten käsitellä kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä työjärjestyksen 107 artiklan mukaisesti.
- 26 Toiseksi kiireellisyysedellytys täyttyy erityisesti silloin, kun pääasiassa kyseessä olevaan henkilöön kohdistuu parhaillaan vapaudenmenetys ja kun hänen säilössä pitämisensä riippuu pääasian ratkaisusta, ja on täsmennettävä, että asianomaisen tilannetta on arvioitava sellaisena kuin se on ajankohtana, jolloin tutkitaan pyyntö ennakkoratkaisupyynnön käsittelemisestä kiireellisessä menettelyssä (tuomio 14.5.2024, Stachev, C-15/24 PPU, EU:C:2024:399, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 27 Nyt esillä olevassa asiassa ennakkoratkaisupyynnön ei tosin ole esittänyt tuomioistuin, jonka on pääasiassa kyseessä olevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanevana oikeusviranomaisena viime kädessä annettava ratkaisu kyseisen pidätysmääräyksen kohteena olevan henkilön luovuttamisesta, vaan oikeusviranomainen, joka on antanut pidätysmääräyksen.
- 28 Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on vahvistanut vastauksena tämän tuomion 19 kohdassa mainittuun selvityspyyntöön, se saattaisi kuitenkin joutua peruuttamaan P.P.R:stä annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen esitettyihin kysymyksiin annettujen vastausten perusteella. Koska P.P.R. on otettu säilöön vain kyseisen pidätysmääräyksen nojalla, mainitun pidätysmääräyksen mahdollisesta peruuttamisesta seuraisi välittömästi P.P.R:n vapauttaminen.
- 29 Näin ollen unionin tuomioistuimen viides jaosto on 15.5.2024 päättänyt esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan hyväksyä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyynnön kyseessä olevan ennakkoratkaisupyynnön käsittelemisestä kiireellisessä menettelyssä.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Alustavat huomautukset

- 30 Kuten tämän tuomion 27 kohdassa on todettu, ennakkoratkaisupyynnön on esittänyt oikeusviranomainen, jonka antaman eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla P.P.R. on otettu säilöön Maltalla. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen antamista selvityksistä ilmenee, että ennakkoratkaisupyynnön tarkoituksena on muun muassa selvittää, voiko se antaa uuden eurooppalaisen pidätysmääräyksen P.P.R:stä tai onko sen peruutettava hänestä jo annettu eurooppalainen pidätysmääräys siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuimen vastauksesta ilmenisi, että kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäytyminen ei ollut unionin oikeuden mukaista.
- 31 Tällaiset näkökohdat riittävät perusteeksi sille, että kyseinen tuomioistuin saa pidätysmääräyksen antaneena oikeusviranomaisena esittää unionin tuomioistuimelle kysymyksiä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon edellytyksistä (ks. vastaavasti tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 53 kohta).
- 32 Perusoikeuksien takaaminen eurooppalaista pidätysmääräystä koskevassa menettelyssä on näet ensisijaisesti pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion vastuulla. Näin ollen ja kun otetaan huomioon, että tällaisen pidätysmääräyksen antamisen seurauksena voi olla sen kohteena olevan

henkilön pidättäminen, pidätysmääräyksen antaneella oikeusviranomaisella on näiden oikeuksien takaamiseksi oltava mahdollisuus pyytää unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua sen määrittämiseksi, onko sen pidettävä voimassa tai peruutettava eurooppalainen pidätysmääräys vai voiko se antaa tällaisen pidätysmääräyksen (tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 33 Tästä seuraa, kuten julkisasiamies on pääasiallisesti todennut ratkaisuehdotuksensa 24–26 kohdassa, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi kokonaisuudessaan, tämän kuitenkaan rajoittamatta mahdollisuutta arvioida kunkin esitetyn kysymyksen tutkittavaksi ottamista.

Ensimmäinen kysymys

- 34 Ensimmäisen kysymyksensä ensimmäisellä osalla ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa ja 15 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen on velvollinen kieltäytymään eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, kun toisen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen on aiemmin kieltäytynyt kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että asianomaisen henkilön luovuttaminen voi vaarantaa perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden toteutumisen.
- 35 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisen kysymyksensä toisella osalla, onko kyseisiä säännöksiä ja määräyksiä tulkittava samoissa olosuhteissa siten, että ne ovat esteenä sille, että pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen pitää kyseessä olevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen voimassa.
- 36 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että sekä jäsenvaltioiden välisen keskinäisen luottamuksen periaatteella että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteella, joka puolestaan perustuu jäsenvaltioiden keskinäiseen luottamukseen, on unionin oikeudessa perustavanlaatuinen merkitys, koska niiden avulla voidaan luoda alue, jolla ei ole sisäisiä rajoja, ja pitää sitä yllä. Juuri keskinäisen luottamuksen periaate edellyttää etenkin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta sitä, että kukin jäsenvaltio katsoo – jollei kyse ole poikkeuksellisista olosuhteista –, että kaikki muut jäsenvaltiot noudattavat unionin oikeutta ja aivan erityisesti unionin oikeudessa tunnustettuja perusoikeuksia (tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeudessa tunnustettujen perusoikeuksien loukkaamisen vaara saattaa antaa täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle poikkeuksellisesti ja asianmukaisen tutkinnan jälkeen mahdollisuuden jättää ryhtymättä toimenpiteisiin kyseisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen johdosta puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohdan nojalla (ks. vastaavasti tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 72 kohta).
- 38 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee tämän osalta, että kun täytäntöönpanosta vastaavalla oikeusviranomaisella, jonka on päätettävä eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevan henkilön luovuttamisesta, on tiedossaan seikkoja, jotka viittaavat siihen, että kyseessä on todellinen vaara perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa taatun, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden loukkaamisesta pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa lainkäyttöjärjestelmän toimintaan liittyvien rakenteellisten tai yleisten

puutteiden vuoksi, sen on konkreettisesti ja tarkasti arvioitava, onko, kun otetaan huomioon kyseisen henkilön henkilökohtainen tilanne, sen rikoksen luonne, josta häntä syytetään, ja eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamisen taustalla oleva tosiseikasto, painavia syitä katsoa, että henkilö altistuu tällaiselle vaaralle, mikäli hänet luovutetaan kyseiseen jäsenvaltioon (tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 97 kohta).

- 39 Puitepäätöksen 2002/584 missään säännöksessä ei kuitenkaan säädetä jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomaisen mahdollisuudesta tai velvollisuudesta kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että toisen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen on kieltäytynyt sen täytäntöönpanosta, ilman että se itse tarkistaa, onko olemassa peruste kieltäytyä täytäntöönpanosta (ks. analogisesti tuomio 14.9.2023, Sofiyska gradska prokuratura (Peräkkäiset pidätysmääräykset), C-71/21, EU:C:2023:668, 51 kohta).
- 40 Erityisesti on todettava, että jäsenvaltion täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen päätöstä kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei voida, vaikka se olisi kansallisen oikeuden mukaan oikeusvoimainen, rinnastaa puitepäätöksen 2002/584 3 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuun ”lopulliseen tuomioon”, joka yksin voi estää syytetoimenpiteet kyseistä henkilöä vastaan samoista teoista pidätysmääräyksen antaneessa valtiossa tai sen, että ne pannaan vireille missä tahansa muussa jäsenvaltiossa (ks. analogisesti tuomio 14.9.2023, Sofiyska gradska prokuratura (Peräkkäiset pidätysmääräykset), C-71/21, EU:C:2023:668, 52 kohta).
- 41 Etsityn henkilön osalta nimittäin katsotaan annetun puitepäätöksen 3 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu lainvoimainen tuomio samasta teosta, kun rikosoikeudellisen menettelyn päätyttyä syyteoikeus on lopullisesti menetetty tai kun jäsenvaltion lainkäyttöviranomaiset ovat antaneet ratkaisun, jolla syytetty vapautetaan lainvoimaisesti syytteestä niiden tekojen osalta, joista häntä syytetään (tuomio 16.11.2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, 45 kohta).
- 42 Luovutuspyynnön tutkiminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että täytäntöönpanovaltio aloittaisi syytetoimenpiteet etsittyä henkilöä vastaan, eikä siihen sisälly asiakysymyksen arviointia (tuomio 14.9.2023, Sofiyska gradska prokuratura (Peräkkäiset pidätysmääräykset), C-71/21, EU:C:2023:668, 54 kohta).
- 43 Tästä seuraa, että jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen ei voi kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta pelkästään sillä perusteella, että toisen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen on kieltäytynyt pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, tarkistamatta itse, onko täytäntöönpanon epäämiselle perustetta (ks. analogisesti tuomio 14.9.2023, Sofiyska gradska prokuratura (Peräkkäiset pidätysmääräykset), C-71/21, EU:C:2023:668, 61 kohta).
- 44 Vaikka edellä esitetystä seuraa, että vastavuoroisen tunnustamisen periaate, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön puitepäätöksellä 2002/584, ei ulotu päätöksiin olla panematta täytäntöön eurooppalaisia pidätysmääräyksiä, on kuitenkin täsmennettävä vaikutukset, joita voi olla jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomaiselle sillä seikalla, että toisen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen on aiemmin kieltäytynyt tällaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että on olemassa vaara perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa koskevan perusoikeuden loukkaamisesta.

- 45 Tämän tuomion 36 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan keskinäisen luottamuksen periaate edellyttää, että kukin jäsenvaltio katsoo, jollei kyse ole poikkeuksellisista olosuhteista, että kaikki muut jäsenvaltiot noudattavat unionin oikeutta ja aivan erityisesti unionin oikeudessa tunnustettuja perusoikeuksia.
- 46 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 37–44 kohdassa, nyt käsiteltävässä asiassa keskinäisen luottamuksen periaate edellyttää, että kun on kyse toisessa jäsenvaltiossa annetusta päätöksestä, joka koskee täytäntöönpanosta kieltäytymistä sillä perusteella, että on olemassa vaara perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden loukkaamisesta, jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen, jolle on esitetty uusi pyyntö asianomaisen henkilön luovuttamisesta, ottaa huomioon kyseisen päätöksen perustelut tutkiessaan itse, onko olemassa kieltäytymisperuste (ks. analogisesti tuomio 18.6.2024, Saksan liittotasavalta (Pakolaisaseman myöntämistä koskevan päätöksen vaikutus), C-753/22, EU:C:2024:524, 80 kohta).
- 47 Edellä esitetty pätee soveltuvin osin sellaisen pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen osalta, jonka eurooppalaista pidätysmääräystä ei ole pantu täytäntöön sen vuoksi, että on olemassa vaara perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden loukkaamisesta.
- 48 Mikään puitepäätöksen 2002/584 säännös ei estä pidätysmääräyksen antaneen viranomaisen mahdollisuutta pitää voimassa eurooppalaista pidätysmääräystä, kun jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen on kieltäytynyt kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta.
- 49 Vaikka se, että jäsenvaltion täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on päätöksellään kieltäytynyt eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, ei sellaisenaan merkitse sitä, että pidätysmääräyksen antaneella oikeusviranomaisella on velvollisuus peruuttaa se, sen on kuitenkin herätettävä viimeksi mainitun viranomaisen valppaus (ks. analogisesti tuomio 14.9.2023, Sofiyska gradska prokuratura (Peräkkäiset pidätysmääräykset), C-71/21, EU:C:2023:668, 55 kohta).
- 50 Unionin tuomioistuimelta tiedusteltiin asiassa, jossa annettiin 31.1.2023 tuomio Puig Gordi ym. (C-158/21, EU:C:2023:57), mahdollisuudesta antaa useita peräkkäisiä eurooppalaisia pidätysmääräyksiä pääasiassa vallitsevan kaltaisissa olosuhteissa. Unionin tuomioistuimen kyseisen tuomion 139–143 kohdassa esittämiä periaatteita voidaan soveltaa vastaavasti nyt käsiteltävään asiaan.
- 51 Erityisesti se, että pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen pitää eurooppalaisen pidätysmääräyksen voimassa, voi osoittautua tarpeelliseksi muun muassa sen jälkeen, kun seikat, jotka johtivat aikaisemman luovuttamispyynnön hylkäämiseen, on sivuutettu tai kun kieltäytymispäätös ei ollut unionin oikeuden mukainen, jotta etsityn henkilön luovuttamismenettely voidaan saattaa päätökseen ja tällä tavoin edistää sen kyseiselle puitepäätökselle asetetun tavoitteen toteutumista, etteivät rikokset jää rankaisematta (ks. analogisesti tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 141 kohta).
- 52 Kuten tämän tuomion 32 kohdassa on muistutettu, pidätysmääräyksen antanut jäsenvaltio on kuitenkin ensisijaisesti vastuussa perusoikeuksien takaamisesta eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan menettelyn yhteydessä.

- 53 Pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen ei näin ollen voi, elleivät olosuhteet ole muuttuneet, pitää voimassa eurooppalaista pidätysmääräystä, kun täytäntöönpanoviranomainen on puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti legitimiin kieltäytynyt panemasta kyseistä pidätysmääräystä täytäntöön sillä perusteella, että on olemassa todellinen vaara perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden loukkaamisesta (ks. analogisesti tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 143 kohta). Sitä vastoin silloin, kun tällaista vaaraa ei ole muun muassa olosuhteiden muuttumisen vuoksi, pelkästään se, että täytäntöönpanosta vastaava viranomainen on kieltäytynyt kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, ei sellaisenaan estä sitä, että pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen pitää sen voimassa.
- 54 Lisäksi on niin, että koska eurooppalaisen pidätysmääräyksen, jonka täytäntöönpanosta on kieltäydytty jossakin jäsenvaltiossa, voimassa pitäminen voi johtaa sen kohteena olevan henkilön pidättämiseen toisessa jäsenvaltiossa ja sillä voidaan näin ollen loukata hänen henkilökohtaista vapauttaan, pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen on tutkittava, onko pidätysmääräyksen voimassa pitämistä pidettävä käsiteltävän asian erityispiirteiden kannalta oikeasuhteisena. Tätä arvioidessaan kyseisen oikeusviranomaisen on erityisesti otettava huomioon sen rikoksen luonne ja vakavuus, josta etsittyä henkilöä syytetään, hänestä annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen voimassa pitämisen vaikutukset häneen sekä pidätysmääräyksen täytäntöönpanomahdollisuudet (ks. analogisesti tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 144 ja 145 kohta).
- 55 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa ja 15 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen ei ole velvollinen kieltäytymään eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, kun toisen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen on aiemmin kieltäytynyt kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että asianomaisen henkilön luovuttaminen voi vaarantaa perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden toteutumisen. Kyseisen viranomaisen on kuitenkin omassa kieltäytymisperusteen olemassaoloa koskevassa tutkinnassaan otettava huomioon ensimmäisen täytäntöönpanoviranomaisen tekemän kieltäytymispäätöksen taustalla olevat perusteet. Kyseiset säännökset ja määräykset eivät ole samoissa olosuhteissa esteenä sille, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen pitää sen voimassa, mikäli sen oman arvion mukaan pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei voida kieltäytyä sillä perusteella, että on olemassa vaara perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden loukkaamisesta, ja kun pidätysmääräyksen voimassa pitämistä on pidettävä oikeasuhteisena.

Kolmas kysymys

- 56 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien tiedusteleekin kolmannella kysymyksellään lähinnä, onko puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan kanssa, tulkittava siten, että tilanteessa, jossa eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö väittää, että hänen luovuttamisensa pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon johtaisi hänen oikeutensa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin loukkaamiseen, CCF:n päätös, joka liittyy kyseisen henkilön tilanteeseen, voi yksin oikeuttaa sen, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen kieltäytyy panemasta täytäntöön kyseisen pidätysmääräyksen, tai kyseinen oikeusviranomainen voi ainakin ottaa tällaisen päätöksen huomioon arvioidessaan, onko kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäydyttävä kyseisen henkilön esittämällä perusteella.

- 57 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen selitysten mukaan CCF:n valitusjaosto päätti poistaa Interpolin tietokannasta P.P.R:ää koskevan kansainvälisen etsintäkuulutuksen sillä perusteella, että häntä koskevat tiedot eivät olleet Interpolin henkilötietojen käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisia. Cour d'appel de Paris otti tämän CCF:n päätöksen huomioon 29.11.2023 antamassaan ratkaisussa, jolla se kieltäytyi panemasta täytäntöön Romanian viranomaisten P.P.R:stä antamaa eurooppalaista pidätysmääräystä.
- 58 Unionin tuomioistuin käsitteli 31.1.2023 antamassaan tuomiossa Puig Gordi ym. (C-158/21, EU:C:2023:57) samankaltaista kysymystä, joka koski sitä, että täytäntöönpanoviranomainen oli ottanut huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston alaisuudessa toimivan mielivaltaista vangitsemista käsittelevän työryhmän raportin. Unionin tuomioistuimen kyseisen tuomion 121–126 kohdassa esittämiä periaatteita voidaan soveltaa soveltuvin osin siihen, että täytäntöönpanoviranomainen ottaa huomioon CCF:n päätöksen, joka koskee eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevan henkilön tilannetta.
- 59 Koska tämän tuomion 38 kohdassa tarkoitetun kaksivaiheisen tarkastelun on perustuttava yhtäältä sekä objektiivisiin, luotettaviin, tarkkoihin ja asianmukaisesti päivitettyihin tietoihin pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion lainkäyttöjärjestelmän toiminnasta että toisaalta konkreettiseen ja tarkkaan arvioon etsityn henkilön henkilökohtaisesta tilanteesta, CCF:n päätös, jolla määrätään poistamaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevaa henkilöä koskeva kansainvälinen etsintäkuulutus henkilötietojen käsittelyä koskevien Interpolin sääntöjen rikkomisen vuoksi, ei voi olla riittävä peruste kieltäytyä panemasta täytäntöön kyseisestä pidätysmääräystä (ks. vastaavasti tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 123 kohta).
- 60 Mikäli täytäntöönpanoviranomainen on voinut todeta tällaisten rakenteellisten tai yleisten puutteiden olemassaolon (ks. vastaavasti tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 135 kohta), sen on toisessa vaiheessa arvioitava konkreettisesti ja tarkasti, onko perusteltua syytä uskoa, että kun kyseinen henkilö on luovutettu pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon, hän altistuu todelliselle vaaralle siitä, että hänen perusoikeuttaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin loukataan (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2016, Aranyosi ja Căldăraru, C-404/15 ja C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 92 kohta ja tuomio 17.12.2020, Openbaar Ministerie (Pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen riippumattomuus), C-354/20 PPU ja C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, 61 kohta). CCF:n päätös voi olla yksi niistä seikoista, jotka voidaan ottaa huomioon kyseisen tutkinnan toisessa vaiheessa, joskaan se ei sido täytäntöönpanosta vastaavaa oikeusviranomaista.
- 61 Kolmanteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan kanssa, on tulkittava siten, että tilanteessa, jossa eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö väittää, että hänen luovuttamisensa pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon johtaisi hänen oikeutensa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin loukkaamiseen, CCF:n päätös, joka liittyy kyseisen henkilön tilanteeseen, ei voi yksin oikeuttaa sitä, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen kieltäytyy panemasta kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöön. Sitä vastoin kyseinen oikeusviranomainen voi ottaa tällaisen päätöksen huomioon arvioidessaan, onko kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäydyttävä.

Neljäs kysymys

- 62 Neljännellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko SEUT 267 artiklaa tulkittava siten, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen on velvollinen esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön ennen kuin se päättää niiden perusteiden nojalla, joiden perusteella kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on kieltäytynyt sen täytäntöönpanosta, peruuttaa pidätysmääräyksen tai pitää sen voimassa.
- 63 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 267 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että jos kysymys perussopimusten tulkinnasta tai unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toimen pätevydestä ja tulkinnasta tulee esille jäsenvaltion tuomioistuimessa, tämä tuomioistuin voi, jos se katsoo, että kysymys on ratkaistava, jotta se voi antaa ratkaisunsa, pyytää unionin tuomioistuinta ratkaisemaan sen.
- 64 Kyseisen artiklan kolmannessa kohdassa määrätään, että jos tällainen kysymys tulee esille sellaisessa kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa asiassa, jonka ratkaisuihin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, tämän tuomioistuimen on saatettava kysymys unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.
- 65 Tästä seuraa, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen ei ole velvollinen esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön ennen kuin se päättää niiden perusteiden valossa, joiden perusteella kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on kieltäytynyt sen täytäntöönpanosta, peruuttaa pidätysmääräyksen unionin oikeuden mukaisesti tai pitää sen voimassa, paitsi jos sen päätökseen ei saa hakea muutosta tuomioistuimessa kansallisen lainsäädännön mukaan.
- 66 Viimeksi mainitussa tilanteessa pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen on lähtökohtaisesti velvollinen saattamaan asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT 267 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, jos sen käsiteltäväksi tulee unionin oikeuden tulkintaa koskeva kysymys. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se voidaan vapauttaa tästä velvollisuudesta vain, jos se on todennut, että esille tullut kysymys on vailla merkitystä tai että unionin tuomioistuin on jo tulkinnut kyseessä olevaa unionin oikeuden säännöstä tai määräystä taikka että se, miten unionin oikeutta on tulkittava, on niin ilmeistä, ettei tästä ole mitään perusteltua epäilyä (tuomio 6.10.2021, Consorzio Italian Management ja Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, 32 ja 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 67 Tutkittaessa, onko kyse tällaisesta tilanteesta, huomioon on otettava unionin oikeuden ominaispiirteet, sen tulkintaan liittyvät erityiset vaikeudet sekä vaara oikeuskäytäntöjen eroavaisuuksien syntymisestä unionissa (tuomio 6.10.2021, Consorzio Italian Management ja Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 68 Lisäksi silloin, kun eurooppalaisen pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen, jonka ratkaisuihin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, katsoo sillä perusteella, että sen käsiteltävässä asiassa on kyse jostakin tämän tuomion 66 kohdassa mainituista kolmesta tilanteesta, että se vapautuu SEUT 267 artiklan kolmannessa kohdassa määrätystä velvollisuudesta esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön, tuomioistuimen ratkaisun perusteluista on käytävä ilmi, ettei asiassa esille tulleella unionin oikeutta koskevalla kysymyksellä ole merkitystä asian ratkaisun kannalta tai että unionin oikeuden kyseisen säännöksen tai määräyksen tulkinta perustuu unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön taikka,

jollei tällaista oikeuskäytäntöä ole, asiaa ylimpänä oikeusasteena käsittelevä kansallinen tuomioistuin pitää unionin oikeuden tulkintaa niin ilmeisenä, ettei siitä jää mitään perusteltua epäilyä (ks. vastaavasti tuomio 6.10.2021, *Consortio Italian Management ja Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, 51 kohta).

- 69 Kaiken edellä esitetyn perusteella neljänteen kysymykseen on vastattava, että SEUT 267 artiklaa on tulkittava siten, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomaisena ei ole velvollinen esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnönä ennen kuin se päättää niiden perusteiden nojalla, joiden perusteella kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomaisena on kieltäytynyt sen täytäntöönpanosta, peruuttaa kyseisen pidätysmääräyksen tai pitää sen voimassa, paitsi jos sen tekemään päätökseen ei voida kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta tuomioistuimessa, missä tapauksessa sen on lähtökohtaisesti saatettava asia unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Toinen kysymys

- 70 Aluksi on todettava, että vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa toisen kysymyksen sanamuodossa tuomarivalan vannomiseen liittyviin sääntöjenvastaisuuksiin, ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että nyt käsiteltävässä asiassa kyseiset sääntöjenvastaisuudet koskevat erityisesti epävarmuutta siitä, missä tuomarivalan vannomisesta laadittuja pöytäkirjoja säilytetään Romaniassa, minkä seurauksena l'Înalta Curte de Casație și Justițiessa P.P.R:n asiaa käsitelleen ratkaisukokoonpanon kolmesta tuomarista yhden osalta ei löytynyt ollenkaan pöytäkirjaa tuomarivalan vannomisesta ja saman ratkaisukokoonpanon toisen tuomarista osalta löytyi ainoastaan pöytäkirja virkavalan vannomisesta syyttäjän tehtävää varten.
- 71 Näissä olosuhteissa on katsottava, että toisella ennakkoratkaisukysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että rangaistuksen täytäntöönpanemiseksi annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomaisena voi kieltäytyä kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että on epävarmaa, missä pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomareiden tuomarivaloja koskevia pöytäkirjoja säilytetään, tai sillä perusteella, että rangaistuksen määränneen ratkaisukokoonpanon yhden jäsenen osalta ei ole löydetty pöytäkirjaa, tai sillä perusteella, että toinen kyseisen ratkaisukokoonpanon jäsen on vannonut valan ainoastaan syyttäjäksi nimittämisen yhteydessä.
- 72 Tässä yhteydessä on muistutettava, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano on pääsääntö, kun taas täytäntöönpanosta kieltäytymisen on katsottava olevan poikkeus, jota on tulkittava suppeasti (tuomio 21.12.2023, GN (Lapsen etuun perustuva kieltäytymisperuste), C-261/22, EU:C:2023:1017, 37 kohta).
- 73 Keskinäisen luottamuksen periaatteen nojalla jäsenvaltioiden on lisäksi oletettava, että kaikki muut jäsenvaltiot noudattavat unionin oikeutta ja aivan erityisesti unionin oikeudessa tunnustettuja perusoikeuksia (ks. vastaavasti tuomio 31.1.2023, *Puig Gordi ym.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 93 ja 94 kohta).
- 74 On erityisesti todettava, että jäsenvaltioiden välinen vankka luottamus, johon eurooppalaista pidätysmääräystä koskevat järjestelyt perustuvat, nojaa lähtökohtaan, jonka mukaan pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion rikostuomioistuimet, joiden on eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon jälkeen toteutettava rikosoikeudellinen menettely, joka koskee syytteenpanoa taikka vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai

turvaamistoimen täytäntöönpanoa, ja pääasian rikosoikeudenkäynti, noudattavat perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa taattua oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan perusoikeuteen erottamattomasti kuuluvia vaatimuksia (tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 95 kohta).

- 75 Kun otetaan huomioon tämän tuomion 72–74 kohdassa esitetyt seikat, ainoastaan poikkeukselliset olosuhteet voivat oikeuttaa sen, että täytäntöönpanosta vastaava viranomainen kieltäytyy panemasta eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön sillä perusteella, että on olemassa vaara tämän perusoikeuden loukkaamisesta.
- 76 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka ensisijaisesti kunkin jäsenvaltion on keskinäisen luottamuksen ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteiden, jotka ovat eurooppalaista pidätysmääräystä koskevien järjestelyjen toiminnan taustalla, täysimääräisen soveltamisen turvaamiseksi varmistettava viime kädessä unionin tuomioistuimen valvonnassa, että perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistettuun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan perusoikeuteen erottamattomasti liittyviä vaatimuksia noudatetaan, pidättymällä kaikista toimenpiteistä, jotka voivat vaarantaa sen, todellinen vaara siitä, että jos eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö luovutetaan pidätysmääräyksen antaneelle oikeusviranomaiselle, hänen tätä perusoikeuttaan loukataan, tai jopa tällaisen vaaran toteutuminen voi antaa täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle mahdollisuuden jättää poikkeuksellisesti ryhtymättä toimenpiteisiin kyseisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen johdosta kyseisen puitepäätöksen 1 artiklan 3 kohdan nojalla (ks. vastaavasti tuomio 22.2.2022, Openbaar Ministerie (Laillisesti perustettu tuomioistuin pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa), C-562/21 PPU ja C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 77 Tässä yhteydessä ennen kuin jäsenvaltion täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen kieltäytyy puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohdan perusteella luovuttamasta henkilöä, josta on annettu eurooppalainen pidätysmääräys rangaistuksen täytäntöönpanoa varten, sen on suoritettava kaksivaiheinen tarkastelu.
- 78 Kyseisen viranomaisen on ensimmäisessä vaiheessa arvioitava, onko olemassa sellaisia objektiivisia, luotettavia, tarkkoja ja asianmukaisesti päivitettyjä tietoja, jotka tuntuvat osoittavan, että on olemassa todellinen vaara siitä, että pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa taattua perusoikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa kyseisen jäsenvaltion lainkäyttövallan riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen liittyvien rakenteellisten tai yleisten puutteiden vuoksi (ks. vastaavasti tuomio 22.2.2022, Openbaar Ministerie (Laillisesti perustettu tuomioistuin pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa), C-562/21 PPU ja C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 52 ja 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 79 Jos näin on, täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toisessa vaiheessa tarkastettava konkreettisesti ja tarkasti, missä määrin ensimmäisessä vaiheessa todetut puutteet ovat voineet vaikuttaa pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion niiden tuomioistuinten toimintaan, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään asianomaiseen henkilöön kohdistetut menettelyt, ja onko, kun otetaan huomioon kyseisen henkilön henkilökohtainen tilanne, sen rikoksen luonne, josta hänet on tuomittu, ja se tosiasiallinen asiayhteys, johon tuomio, jonka tunnustamista ja täytäntöönpanoa pyydetään, liittyy, samoin kuin tarvittaessa kyseisen jäsenvaltion tämän puitepäätöksen mukaisesti toimittamat lisätiedot, olemassa painavia perusteita uskoa, että tällainen vaara tosiasiallisesti on toteutunut nyt käsiteltävässä asiassa (ks. vastaavasti

tuomio 22.2.2022, Openbaar Ministerie (Laillisesti perustettu tuomioistuin pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa), C-562/21 PPU ja C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 80 Perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa taattuun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan perusoikeuteen erottomasti kuuluviin vaatimuksiin sisältyy jokaisen oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu. Viimeksi mainitut vaatimukset kattavat jo luonteensa vuoksi paitsi tuomareiden nimittämismenettelyn myös tuomareiden virkaanastumismenettelyn edellytykset.
- 81 On siis välttämätöntä, että tuomareiden nimitysmenettelyä ja heidän virkaanastumistaan koskevat aineelliset edellytykset ja menettelysäännöt ovat sellaisia, ettei yksilöille voi herätä niiden johdosta perusteltuja epäilyjä siitä, ovatko nimitetyt tuomarit täysin ulkopuolisen vaikutusvallan ulottumattomissa ja ovatko he täysin neutraaleja vastakkain oleviin intresseihin nähden (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2020, Uudelleenkäsitely Simpson v. neuvosto ja HG v. komissio, C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 71 kohta).
- 82 Kaikki tuomarin nimittämismenettelyssä tai virkaanastumisen yhteydessä ilmenevät sääntöjenvastaisuudet eivät ole kuitenkaan omiaan saamaan aikaan epäilyksiä kyseisen tuomarin riippumattomuudesta ja puolueettomuudesta eivätkä näin ollen siitä, onko se ratkaisukokoonpano, jossa hän toimii, unionin oikeudessa tarkoitettu ”riippumaton ja puolueeton tuomioistuin, joka on etukäteen laillisesti perustettu” (ks. vastaavasti tuomio 29.3.2022, Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235, 123 kohta).
- 83 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä, joka on merkityksellinen perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla siltä osin kuin perusoikeuskirjan oikeudet vastaavat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä, Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetussa yleissopimuksessa taattuja oikeuksia, ilmenee, että ainoastaan tuomareiden nimittämis- ja virkaanastumismenettelyn perustavanlaatuisiin sääntöihin liittyvät loukkaukset ovat sellaisia, että ne merkitsevät Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen rikkomista (ks. vastaavasti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 1.12.2020, Guðmundur Andri Ástráðsson v. Islanti, CE:ECHR:2020:1201JUD002637418, 246 ja 247 kohta).
- 84 Näin ollen tämän tuomion 78 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettu lainkäyttövallan riippumattomuuteen liittyvä rakenteellinen tai yleinen puute ei voi muodostua siitä, että jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa mahdollisesti säädetään, että syyttäjän, joka on vannonut valan virkaanastumisensa yhteydessä, ei tarvitse vannoa valaa uudelleen, jos hänet myöhemmin nimitetään tuomarin tehtäviin.
- 85 Tällainen kansallisen oikeuden säännös, joka on perusteltu sillä, että kyseisessä jäsenvaltiossa syyttäjien asema rinnastetaan tuomareiden asemaan ja että molemmat ammattiryhmät ovat velvollisia vannomaan saman valan aloittaessaan tehtävässään, ei nimittäin ole omiaan herättämään epäilyjä tuomareiden nimittämisen asianmukaisuudesta ja näin ollen heidän riippumattomuudestaan ja puolueettomuudestaan.
- 86 Lisäksi jäsenvaltion tuomareiden tuomarinvalan vannomisesta laadittujen pöytäkirjojen säilytyspaikkaan liittyvä epävarmuus tai mahdottomuus paikantaa näitä pöytäkirjoja muun muassa siinä tapauksessa, että asianomaisen tuomarin tuomarinvalan vannomisesta on kulunut

useita vuosia, eivät itsessään ja muiden merkityksellisten seikkojen puuttuessa voi osoittaa, että asianomaiset tuomarit ovat hoitaneet tehtäviään ilman, että he olisivat koskaan vannoneet vaadittua valaa.

- 87 Joka tapauksessa epävarmuuden sen kysymyksen osalta, ovatko jäsenvaltion tuomarit vannoneet ennen virkaanastumistaan kansallisessa oikeudessa säädetyn valan, ei voida katsoa olevan kyseisen jäsenvaltion lainkäyttövallan riippumattomuutta koskeva rakenteellinen tai yleinen puute, jos kansallisessa oikeudessa säädetään tehokkaista oikeussuojakeinoista, joiden avulla voidaan vedota siihen, että tietyn tuomion antaneet tuomarit eivät mahdollisesti ole vannoneet valaa, ja saada kyseinen tuomio näin kumotuksi. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä, onko Romanian oikeudessa tällaisia oikeussuojakeinoja.
- 88 Kaiken edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että rangaistuksen täytäntöönpanemiseksi annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomaisella ei voi kieltäytyä kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että yhden rangaistuksen määräämiseen osallistuneen tuomarin tuomarivalan vannomisesta laadittu pöytäkirja ei ole löydettävissä, tai sillä perusteella, että toinen kyseisen kokoonpanon jäsen on vannonut virkavalan ainoastaan syyttäjäksi nimittämisen yhteydessä.

Viides kysymys

- 89 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee viidennellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko puitepäätöstä 2002/584 tulkittava siten, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen antaneella oikeusviranomaisella on oikeus osallistua osapuolena kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevaan menettelyyn täytäntöönpanosta vastaavassa oikeusviranomaisessa.
- 90 Tältä osin on todettava, ettei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mainitsemissa puitepäätöksen 2002/584 15 ja 19 artiklassa eikä missään muussakaan kyseisen puitepäätöksen säännöksessä säädetä eurooppalaisen pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen pakollisesta osallistumisesta kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevaan menettelyyn pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaavassa oikeusviranomaisessa. Vastavuoroisen tunnustamisen ja vilpittömän yhteistyön periaatteista ei myöskään voida johtaa velvollisuutta antaa tällaista osallistumismahdollisuutta.
- 91 Vaikka puitepäätöstä 2002/584 ei tosin voida tulkita siten, että se olisi esteenä tällaiselle osallistumiselle, josta on mahdollisesti säädetty täytäntöönpanojäsenvaltion kansallisissa menettelysäännöissä, kyseisessä puitepäätöksessä säädetään kuitenkin muista keinoista helpottaa yhteistyötä ja tarvittavien tietojen vaihtamista pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen ja sen täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen välillä.
- 92 Näin ollen puitepäätöksen 2002/584 8 artiklan 1 kohdassa on lueteltu joukko merkityksellisiä tietoja, jotka on sisällytettävä eurooppalaiseen pidätysmääräykseen. Lisäksi kyseisen puitepäätöksen 15 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomaisella katsotaan, että pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion toimittamat tiedot eivät riitä, jotta se voisi tehdä päätöksen luovuttamisesta, se pyytää toimittamaan kiireellisesti tarvittavat lisätiedot. Lisäksi puitepäätöksen 15 artiklan 3 kohdan mukaan pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomaisella voi milloin tahansa toimittaa kaikki käyttökelpoiset lisätiedot täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle.

- 93 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että erityisesti sen varmistamiseksi, ettei eurooppalaisen pidätysmääräyksen toiminta halvaannu, pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten ja pidätysmääräyksen antaneiden oikeusviranomaisten välisen kanssakäymisen pitäisi sujua vilpittömän yhteistyötä koskevan velvollisuuden mukaisesti. Vilpittömän yhteistyön periaatteesta johtuu muun muassa, että jäsenvaltiot kunnioittavat ja avustavat toisiaan perussopimuksista johtuvia tehtäviä suorittaessaan (tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 131 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 94 Tätä silmällä pitäen pidätysmääräyksen antaneiden oikeusviranomaisten ja täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten on käytettävä tehokkaan yhteistyön takaamiseksi rikosasioissa täysimääräisesti muun muassa puitepäätöksen 2002/584 8 artiklan 1 kohdassa ja 15 artiklassa tarkoitettuja välineitä siten, että edistetään tämän yhteistyön perustana olevaa keskinäistä luottamusta (tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 132 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 95 Näin ollen ei voida katsoa, että pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen osallistuminen osapuolena menettelyyn täytäntöönpanosta vastaavassa oikeusviranomaisessa olisi välttämätöntä eurooppalaisen pidätysmääräysmekanismin toiminnan taustalla olevien vastavuoroisen tunnustamisen ja vilpittömän yhteistyön periaatteiden noudattamisen varmistamiseksi.
- 96 Kaiken edellä esitetyn perusteella viidennen kysymyksen on vastattava, että puitepäätöstä 2002/584 on tulkittava siten, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen antaneella oikeusviranomaisella ei ole oikeutta osallistua osapuolena kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevaan menettelyyn täytäntöönpanosta vastaavassa oikeusviranomaisessa.

Kuudes kysymys

- 97 Kuudes kysymys koskee komission mahdollisuutta ryhtyä tarpeellisiksi katsomiinsa toimenpiteisiin eurooppalaisen pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen pyynnöstä sen jälkeen, kun täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on kieltäytynyt panemasta täytäntöön kyseistä pidätysmääräystä.
- 98 Tällaisella kysymyksellä ei kuitenkaan selvästikään ole mitään yhteyttä ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa käsiteltävän asian kohteeseen; sillä pyritään – kuten tämän tuomion 28 kohdassa todetaan – selvittämään, onko P.P.R:stä annettu eurooppalainen pidätysmääräys peruutettava vai onko se sitä vastoin pidettävä voimassa.
- 99 Tästä seuraa, että kuudes kysymys on jätettävä tutkimatta.

Seitsemäs kysymys

- 100 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee seitsemännellä kysymyksellään lähinnä, onko puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa ja 15 artiklan 2 ja 3 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 4 artiklan valossa, tulkittava siten, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion vankeusolosuhteita tutkiessaan kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta yhtäältä nojautuen sellaisiin tietoihin, jotka koskevat pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion rangaistuslaitoksissa

vallitsevia vankeusolosuhteita, pyytämättä ensin lisätietoja pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta ja toisaalta soveltamalla vankeusolosuhteiden osalta korkeampaa tasoa kuin kyseisessä 4 artiklassa taataan.

- 101 Tältä osin on muistutettava, että unionin tuomioistuin on vahvistanut, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaavalla oikeusviranomaisella on tietyn edellytyksin velvollisuus päättää puitepäätöksellä 2002/584 käyttöön otettu luovuttamismenettely, jos tällainen luovuttaminen saattaa johtaa siihen, että etsitty henkilö joutuu perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitetun epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi (tuomio 15.10.2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 102 Näin ollen silloin, kun täytäntöönpanosta vastaavalla jäsenvaltion oikeusviranomaisella on tiedossaan seikkoja, jotka osoittavat todellisen vaaran pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa vangittujen henkilöiden epäinhimillisestä tai halventavasta kohtelusta, sen on ottaen huomioon unionin oikeudessa ja erityisesti perusoikeuskirjan 4 artiklassa taattu perusoikeuksien suojan taso arvioitava tämän vaaran olemassaoloa, kun se päättää eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevan henkilön luovuttamisesta pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion viranomaisille. Pidätysmääräyksen täytäntöönpano ei näet saa johtaa siihen, että kyseinen henkilö joutuu epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi (tuomio 15.10.2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 103 Tämän vuoksi täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen pitää ensinnäkin nojautua sellaisiin objektiivisiin, luotettaviin, tarkkoihin ja asianmukaisesti päivitettyihin tietoihin pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa vallitsevista vankeusolosuhteista, jotka osoittavat, että puutteita on, olivatpa ne rakenteellisia tai yleisiä ja koskivatpa ne tiettyjä henkilöryhmiä tai tiettyjä vankiloita. Nämä tiedot voivat käydä ilmi muun muassa kansainvälisistä tuomioistuinratkaisuksista, kuten Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisuksista, pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinratkaisuksista ja Euroopan neuvoston elinten laatimista tai Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmän puitteissa laadituista päätöksistä, kertomuksista ja muista asiakirjoista (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 104 Epäinhimillisen tai halventavan kohtelun todellisen vaaran olemassaolon toteaminen pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion yleisten vankeusolosuhteiden vuoksi ei voi kuitenkaan sellaisenaan johtaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäytymiseen. Pelkkä puutteita – olivatpa ne rakenteellisia tai yleisiä ja koskivatpa ne tiettyjä ihmisryhmiä tai tiettyjä vankeuslaitoksia – osoittavien seikkojen olemassaolo pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion vankeusolosuhteissa ei nimittäin välttämättä merkitse sitä, että kyseinen henkilö altistuisi konkreettisessa tapauksessa epäinhimilliselle tai halventavalle kohtelulle, jos hänet luovutettaisiin tämän jäsenvaltion viranomaisille (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 105 Varmistaakseen perusoikeuskirjan 4 artiklan noudattamisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevaa henkilöä koskevassa yksittäistapauksessa täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen, jonka tietoon tulee tällaisia puutteita osoittavia objektiivisiä, luotettavia, tarkkoja ja asianmukaisesti päivitettyjä tietoja, on siis tämän jälkeen arvioitava konkreettisesti ja yksityiskohtaisesti, onko kyseisen tapauksen olosuhteissa olemassa painavia perusteita uskoa, että henkilön luovuttaminen pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon altistaisi hänet tässä

- jäsenvaltiossa todelliselle vaaralle joutua tässä artiklassa tarkoitettuna epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion vankeusolosuhteiden vuoksi (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 106 Tätä varten kyseisen viranomaisen on puitepäätöksen 2002/584 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti pyydettävä pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion oikeusviranomaista toimittamaan kiireellisesti kaikki tarvittavat lisätiedot niistä olosuhteista, joissa se aikoo pitää kyseistä henkilöä vangittuna tässä jäsenvaltiossa. Tämä pyyntö voi koskea myös sitä, onko pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa mahdollisia kansallisia tai kansainvälisiä vankeusolosuhteiden valvontamenettelyjä tai -järjestelyjä, jotka liittyvät esimerkiksi rangaistuslaitoksissa tehtäviin vierailuihin ja joiden avulla voidaan arvioida vankeusolosuhteiden ajankohtaista tilaa näissä laitoksissa (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 107 Pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen on velvollinen toimittamaan nämä tiedot täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 108 Vain jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen toteaa ottaen huomioon puitepäätöksen 2002/584 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitetut sekä kaikki muut sillä olevat tiedot, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevaa henkilöä koskee todellinen vaara perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettuna epäinhimillisestä tai halventavasta kohtelusta, määräyksen täytäntöönpanoa on lykättävä, mutta sitä ei saa evätä. Siinä tapauksessa, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on saanut pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta tietoja, joiden nojalla voidaan katsoa, ettei ole todellista vaaraa kyseisen henkilön altistumisesta epäinhimilliselle tai halventavalle kohtelulle pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa, täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on sitä vastoin tehtävä puitepäätöksessä asetetuissa määräajoissa päätös eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 65 ja 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 109 Kuten tämän tuomion 92 kohdassa muistutetaan, tältä osin on todettava, että puitepäätöksen 15 artiklan 2 kohdassa täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle annetaan nimenomaisesti mahdollisuus silloin, kun se katsoo, että pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion toimittamat tiedot eivät riitä, jotta se voisi tehdä päätöksen luovuttamisesta, pyytää, että sille toimitetaan kiireellisesti tarvittavat lisätiedot. Lisäksi kyseisen puitepäätöksen 15 artiklan 3 kohdan mukaan pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen voi milloin tahansa toimittaa kaikki käyttökelpoiset lisätiedot täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle.
- 110 Kuten tämän tuomion 93 kohdassa on muistutettu, myös vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti jäsenvaltiot kunnioittavat ja avustavat toisiaan perussopimuksista johtuvia tehtäviä täyttäessään (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 109 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 111 Näiden säännösten mukaan täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi pyytää tietoja ja pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen voi antaa vakuutteluja siitä, millaisia asianomaisen henkilön vankeusolosuhteet konkreettisesti ja yksityiskohtaisesti ovat pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 110 kohta).
- 112 Edellä 106–111 kohdassa esitetyistä seikoista ilmenee, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi päätellä, että on olemassa painavia perusteita uskoa, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevan henkilön luovuttaminen kyseiseen jäsenvaltioon altistaa hänet todelliselle vaaralle siitä, että häntä kohdellaan perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettulla epäinhimillisellä tai halventavalla tavalla, jollei se ensin ole pyytänyt puitepäätöksen 2002/584 15 artiklan 2 kohdan nojalla lisätietoja pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta.
- 113 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on ilmoittanut toimittaneensa tietoja P.P.R:n vankeusolosuhteista siinä tapauksessa, että hänet luovutetaan Romanian viranomaisille, mutta täytäntöönpanosta vastaava maltalainen oikeusviranomainen on kieltäytynyt hänen luovuttamisestaan niiden tietojen perusteella, joihin se on voinut tutustua internetissä.
- 114 Tältä osin on muistutettava, että pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vakuuttelu siitä, ettei asianomainen henkilö joudu epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi konkreettisten ja yksityiskohtaisten vankeusolosuhteidensa vuoksi riippumatta siitä, mihin rangaistuslaitokseen hänet pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa sijoitetaan, on seikka, jota täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi sivuuttaa. Tällaisen vakuuttelun rikkomiseen voitaisiin, siltä osin kuin se sitoo antajaansa, vedota pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuimissa viimeksi mainittuun nähden (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 111 kohta).
- 115 Unionin tuomioistuin on siten katsonut, että silloin, kun pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen on antanut tällaisen vakuuttelun tai ainakin hyväksynyt sen pyydettyään tarvittaessa ensin apua pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion keskusviranomaiselta tai joltakin niistä, täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen on sen vastavuoroisen luottamuksen perusteella, jonka on vallittava jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten välillä ja johon eurooppalaista pidätysmääräystä koskeva järjestelmä perustuu, luotettava tällaiseen vakuutteluun ainakin silloin, kun ei ole tullut ilmi sellaisia yksityiskohtaisia seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa, että määrätyssä vankilassa vallitsevat vankeusolosuhteet ovat perusoikeuskirjan 4 artiklan vastaiset (tuomio 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Vankeusolosuhteet Unkarissa), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 112 kohta ja tuomio 15.10.2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, 68 kohta).
- 116 Edellä esitetystä seuraa, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi sivuuttaa pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen toimittamia tietoja vain niiden tietojen perusteella, jotka se on itse saanut julkisesti saatavilla olevista lähteistä, ilman, että se olisi pyytänyt lisätietoja ja selvennyksiä pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta puitepäätöksen 2002/584 15 artiklan 2 kohdan nojalla.

- 117 Lisäksi on niin, että koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että täytäntöönpanosta vastaava maltalainen oikeusviranomainen on pääasiassa kyseessä olevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäytyessään ottanut huomioon sen, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen hyväksyntä tämän tuomion 115 kohdassa tarkoitetun kaltaiselle vakuuttelulle oli ilmaistu eri termillä kuin mitä käytetään asiaa koskevan oikeuskäytännön englanninkielisessä versiossa, on todettava, että tällainen hyväksyntä ei edellytä tietyn termin tai muotoilun käyttöä. On riittävää, että pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen täytäntöönpanosta vastaavalle oikeusviranomaiselle osoittamasta ilmoituksesta ilmenee riittävän selvästi, että ensin mainittu on hyväksynyt tämän vakuuttelun, riippumatta siitä, mitä ilmaisuja siinä on tarkkaan ottaen käytetty.
- 118 Lopuksi on korostettava, että pelkkä täsmällisen rangaistuksen täytäntöönpanosuunnitelman tai määrätyn täytäntöönpanojärjestyksen laatimisen täsmällisten kriteerien puuttuminen, johon ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa seitsemännen kysymyksensä sanamuodossa, ei kuulu perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitetun epäinhimillisen tai halventavan kohtelun käsitteen alaan.
- 119 Jos oletetaan, että täytäntöönpanojäsenvaltiossa vaaditaan tällaisen suunnitelman tai tällaisten kriteerien laatimista, on muistutettava, että viitatessaan keskinäisen luottamuksen periaatteeseen, jonka perustavanlaatuisen merkitys unionin oikeudessa ilmenee tämän tuomion 36 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä, unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut, että jäsenvaltioita voidaan vaatia oletamaan, että muut jäsenvaltiot kunnioittavat perusoikeuksia, joten ne eivät voi muun muassa vaatia toiselta jäsenvaltiolta perusoikeuksille annettavaa korkeampaa kansallisen suojan tasoa kuin mitä unionin oikeudessa annetaan (tuomio 15.10.2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 120 Näin ollen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi kieltäytyä luovuttamasta etsittyä henkilöä pelkästään sillä perusteella, että pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen ei ole toimittanut sille täsmällistä rangaistuksen täytäntöönpanosuunnitelmaa tai määrätyn täytäntöönpanojärjestyksen laatimisen täsmällisiä kriteereitä.
- 121 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen viittauksesta etsityn henkilön erityisen ainutlaatuisen ja arkaluonteisen tilanteeseen, joka edellyttäisi syrjimättömyyttä koskevia takeita, on todettava, että perusoikeuskirjan 4 artiklan noudattaminen tilanteessa, jossa henkilö on eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena, edellyttää tämän tuomion 105 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti yksittäistapauksen olosuhteiden konkreettista ja tarkkaa arviointia.
- 122 Näin ollen seitsemänten kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 3 kohtaa ja 15 artiklan 2 ja 3 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 4 artiklan ja keskinäisen luottamuksen periaatteen valossa, on tulkittava siten, että tutkiessaan vankeusolosuhteita pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sellaisten tietojen perusteella, jotka koskevat pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion rangaistuslaitoksissa vallitsevia vankeusolosuhteita ja jotka se on kerännyt ja joiden osalta se ei ole pyytänyt lisätietoja pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta. Täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi soveltaa vankeusolosuhteiden osalta korkeampaa tasoa kuin mitä kyseisessä 4 artiklassa taataan.

Oikeudenkäyntikulut

- 123 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 1 artiklan 3 kohtaa ja 15 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen ei ole velvollinen kieltäytymään eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, kun toisen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomainen on aiemmin kieltäytynyt kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että asianomaisen henkilön luovuttaminen voi vaarantaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden toteutumisen. Kyseisen viranomaisen on kuitenkin omassa kieltäytymisperusteen olemassaoloa koskevassa tutkinnassaan otettava huomioon ensimmäisen täytäntöönpanoviranomaisen tekemän kieltäytymispäätöksen taustalla olevat perusteet. Kyseiset säännökset ja määräykset eivät ole samoissa olosuhteissa esteenä sille, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen pitää sen voimassa, mikäli sen oman arvion mukaan pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei voida kieltäytyä sillä perusteella, että on olemassa vaara perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden loukkaamisesta, ja kun pidätysmääräyksen voimassa pitämistä on pidettävä oikeasuhteisena.

- 2) Puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, 1 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan kanssa,

on tulkittava siten, että

tilanteessa, jossa eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö väittää, että hänen luovuttamisensa pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon johtaisi hänen oikeutensa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin loukkaamiseen, Interpolin asiakirjojen valvontatoimiston (CCF) päätös, joka liittyy kyseisen henkilön tilanteeseen, ei voi yksin oikeuttaa sitä, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen kieltäytyy panemasta kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöön. Sitä vastoin kyseinen oikeusviranomainen voi ottaa tällaisen päätöksen huomioon arvioidessaan, onko kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäydyttävä.

- 3) SEUT 267 artiklaa on tulkittava siten, että

eurooppalaisen pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen ei ole velvollinen esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntöä ennen kuin se päättää niiden perusteiden nojalla, joiden perusteella kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on kieltäytynyt sen täytäntöönpanosta, peruuttaa kyseisen pidätysmääräyksen tai pitää sen voimassa, paitsi jos sen tekemään päätökseen ei voida kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta tuomioistuimessa, missä tapauksessa sen on lähtökohtaisesti saatettava asia unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

- 4) Puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, 1 artiklan 3 kohtaa

on tulkittava siten, että

rangaistuksen täytäntöönpanemiseksi annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi kieltäytyä kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että yhden rangaistuksen määräämiseen osallistuneen tuomarin tuomarinvalan vannomisesta laadittu pöytäkirja ei ole löydettävissä, tai sillä perusteella, että toinen kyseisen kokoonpanon jäsen on vannonut virkavalan ainoastaan syyttäjäksi nimittämisen yhteydessä.

- 5) Puitepäätöstä 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299,

on tulkittava siten, että

eurooppalaisen pidätysmääräyksen antaneella oikeusviranomaisella ei ole oikeutta osallistua osapuolena kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevaan menettelyyn täytäntöönpanosta vastaavassa oikeusviranomaisessa.

- 6) Puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, 1 artiklan 3 kohtaa ja 15 artiklan 2 ja 3 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 4 artiklan ja keskinäisen luottamuksen periaatteen valossa,

on tulkittava siten, että

tutkiessaan vankeusolosuhteita pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta sellaisten tietojen perusteella, jotka koskevat pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion rangaistuslaitoksissa vallitsevia vankeusolosuhteita ja jotka se on kerännyt ja joiden osalta se ei ole pyytänyt lisätietoja pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta. Täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi soveltaa vankeusolosuhteiden osalta korkeampaa tasoa kuin mitä kyseisessä 4 artiklassa taataan.

Allekirjoitukset